

Forslaget om at ændre første vægtgrænse for tryksager fra 50 til 20 g skal endvidere ses i forbindelse med indførelsen af begrebet postale normalforsendelser (jf. bemærkningerne nedenfor vedrørende den foreslåede bestemmelse om postale normalforsendelser).

I forbindelse med ændringen af antallet af vægtsatser må der foretages takstændringer for forsendelser indenfor visse vægtintervaller.

Takstnedsættelser for de tunge forsendelser forekommer mindre hensigtsmæssige, dels er besørgelsen af disse forsendelser, der kræver en mere individuel behandling, mere omkostningskrævende end besørgelsen af de lette forsendelser, dels er løn- og prisniveauet siden 3. juli 1967, hvor taksterne for brevforsendelser sidst blev forhøjet, steget væsentligt. Der er derfor i dette forslag i de tilfælde, hvor en vægtsats deles, anvendt den nu gældende takst for den laveste af de nye vægtsatser, medens der for den højeste er fastsat en højere takst.

For tryksagere vedkommende foreslås den tidligere anvendte takst for vægtsatsen 50-250 g anvendt for den foreslåede nye vægtsats 20-100 g.

Det kan oplyses, at taksterne for tunge breve er væsentlig højere i Norge, Sverige og Finland end de nu foreslåede takster her i landet.

Brevkort med betalt svar afskaffes internationalt. Der er ikke behov for at bibeholde forsendelsearten i indlandet, hvorfor den foreslås afskaffet, og taksten slettet.

Ændringen vedrørende blindeforsendelser er af redaktionel karakter, jf. bemærkningerne til nr. 1.

Taksterne for vareprøver og blandede forsendelser udgår, jf. bemærkningerne til nr. 1.

Til den foreslåede bestemmelse om postale normalforsendelser i § 15.I.a.5 bemærkes:

På verdenspostkongressen i 1969 blev der vedtaget særlige regler for, hvilke forsendelser der betragtes som normaliserede forsendelser, samt vedtaget, at der kan fastsættes en særlig porto for forsendelser af første vægtsats, der falder uden for disse regler. Disse bestemmelser træder først i kraft den 1. oktober 1973.

Som postale normalforsendelser betragtes internationalt brevforsendelser, hvis størrelse er mellem et minimumsmål på 90 × 140 mm og et maksimumsmål på 120 × 235 mm, hvis tykkelse ikke overskrider 5 mm, og hvis vægt ikke overskrider 20 g. Forsendelser i kortform skal dog opfylde betingelserne for postkort, herunder ikke være større end 105 × 148 mm.

Disse bestemmelser er vedtaget efter undersøgelser indledt af verdenspostforeningen (UPU) for mere end 10 år siden med henblik på at få nærmere klar-

lagt posttjenestens behov for en større normalisering af konvolutformater samt publikums benyttelse af konvolutter af forskellige størrelser.

Undersøgelserne, som blev gennemført i samarbejde med den internationale standardiseringsorganisation (ISO), resulterede i, at der på verdenspostkongressen i 1964 blev vedtaget en resolution, i hvilken det bl. a. blev fastslået

at det for at opnå den fulde effektivitet i rationaliseringen af den mekaniske og manuelle behandling af brevforsendelser vil være nødvendigt med en normalisering af konvolutformater, og

at en normalisering af formaterne på konvolutter til brevforsendelser af hensyn til de interesserede parter først kan påbegyndes med flere års varsel.

I tilslutning hertil vedtog verdenspostkongressen i 1964 mål, inden for hvilke konvolutter til normalforsendelser burde ligge. Disse mål dannede basis for det forslag herom, der blev vedtaget på verdenspostkongressen i 1969.

Porto for brevforsendelser er hidtil såvel internationalt som i indlandet blevet fastsat alene på grundlag af forsendelsens vægt. Der er således ikke taget hensyn til, at også forsendelsernes format har betydning for, om de er mere eller mindre vanskelige at behandle, hvilket har væsentlig indflydelse på omkostningerne. Bestemmelserne vedrørende postale normalforsendelser tager sigte på for de lette forsendelsers vedkommende at give mulighed for at indføre en sådan taksering efter forsendelsernes format. Spørgsmålet om format har ikke mindst betydning i forbindelse med indførelsen af maskinel behandling af brevforsendelserne, idet der, for at maskinerne kan arbejde så rationelt som muligt, må sættes visse grænser for størrelsen af de forsendelser, de skal kunne behandle. Formatet har dog også væsentlig betydning for den manuelle behandling af brevposten, og der har i mange år ved den manuelle behandling fundet en opdeling sted i „små“ og „store“ forsendelser. Som „små“ forsendelser betragtes de forsendelser, der vil falde inden for rammerne for postale normalforsendelser.

I betragtning af vedtagelsen på verdenspostkongressen og ønskeligheden af, at der søges tilvejebragt ensartethed mellem de indenlandske og de internationale bestemmelser, foreslås der i postloven givet ministeren for offentlige arbejder bemyndigelse til at fastsætte, dels de nærmere regler for postale normalforsendelser, dels en særlig takst for forsendelser af første vægtsats, der ikke opfylder betingelserne for postale normalforsendelser. Bemyndigelsen til at fastsætte en højere takst foreslås, som det er vedtaget internationalt, begrænset til, at